മിഥ്യാപവാദം

ഉള്ളൂർ

Mathrubhumi Press, Calicut.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മിഥ്യാപവാദം

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

1. വ്യവഹാരാസനത്തിങ്കൽ വിലസുന്ന സദണ്ഡനാ-
യവധാനപരൻ നൃപനജാതശത്രു;
സ്മൃതികൾതൻകെട്ടഴിച്ചു തിരയുന്ന[illegible]കളെല്ലാം ഒരു
പ്രഥിതരാം പ്രാഡ്വിവാകർ പ[illegible]ങ്ങൾ
നിറയുന്നു തെരുതെരെ നിരവധി [illegible]രം;
പരമാർത്ഥമറിയുവാൻ പ്രഭുവിൻമുമ്പിൽ.
അതിൻമട്ടൊരപചാരം—അതിജുഗുപ്സിത-
മതുവരെക്കേട്ടോരല്ലമ്മഗധഭുവിൽ.

2. ഉടനുടൻ പടവോരോന്നയന്നിട്ടും നെടുവീർപ്പാ-
ലുടലുലഞ്ഞൊളിമാഞ്ഞു കുലഞ്ഞിടവേ;
കുടുകുടെയൊഴുകിടും ചുടുമിഴിയിണനീരിൽ-
കളുർകൊങ്കക്കുടം രണ്ടും മുഴുകിടവേ;
മഴമുകിൽത്തൊഴുമഴകെഴുമൊരുപുരികുഴ-
ലഴിഞ്ഞിഴഞ്ഞടിപറ്റിപ്പൊടിപെടവേ;
വിളറിന കവിൾത്തടത്തെളിചില്ലിൽ വിയർപ്പുനീർ-
വളർമുത്തിൻനിര ഉല്പൊടിഞ്ഞടന്നിടവേ;

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തരിവളകിലുങ്ങിടും കരംകൊണ്ടു മാറിമാറി-
ത്തലയിലും മുലയിലുമലച്ചുകൊണ്ടും;
കരകവിഞ്ഞെതങ്ങിയേങ്ങിക്കരഞ്ഞെത്തു കർക്കശൻതൻ
കരളിലും കനിവിൻവിത്തുതിർത്തുകൊണ്ടും;

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കരിശത്തിൽക്കുരുക്കുരുത്തിക്കൊട്മുളപ്പ-
ല്ലിളന്തേന്മാന്തളിർച്ചുണ്ടിലിറ്റിക്കൊണ്ടും;-
അരചൻതൻ തിരുമുമ്പിലശരണനിലയാ,ന്നൊ-
രരിവയർമുടിപ്പൂൺപു നില്ക്കൊള്ളുന്നു.

3. കാവിയുടയാടചാർത്തിക്കൈത്തലത്തിലോട്ടുമേന്തി-
ബ്ഭ്രുവിനൊരു പുതുദിവ്യജ്യോതിസ്സുപോലെ
ആ മടവാർതന്നരികത്താഗതനായ് വിളങ്ങുന്ന
സാമരസ്യധനികനാം സന്യാസിവര്യൻ

ശുക്രനല്ല, ധരിത്രിയെസ്സ്പർശിക്കാത്തോന്നല്ലപാദ-;
മർക്കനല്ല, തേജസ്സിങ്കൽത്തിഗ്മതയില്ല;
സോമനല്ല, വപുസ്സിങ്കലങ്കപങ്കശങ്കയില്ല;
കാമനല്ല, കരിമ്പുവിൽ കരത്തിലില്ല;

ആക്ഷമാഷ്ഠുമപരന്നീയങ്ഗ്ഗഭാ—സ്സ്വബ്ഭഗവാൻ
താൻ
ശാക്യമുനി, ശൌദ്ധോദനി, സർവ്വാർത്ഥസിദ്ധൻ.
ആപ്പുരുഷശിഖാമണി,ക്കപ്പുറം ഞാൻ പോം മുൻപൊന്നു
ഇപ്പുകരക്കൊച്ചുപൂമൊട്ടർച്ചിച്ചീടട്ടെ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

4. ഇടനെഞ്ഞുപൊടിഞ്ഞുള്ളമെരിഞ്ഞെങ്ങിക്കരഞ്ഞിട്ടും
പിടമാൻനേർമിഴിയാളെ,പ്പിടച്ചിൽനീക്കി,
കടക്കൺകോൺവഴിപായും കനിവാറിൽക്കുളിപ്പിച്ചു
കടൽക്കാഞ്ചിമടവാർതൻ കണവനോതി:

"പറയുക കുമാരികേ! പറയുക ഭവതിതൻ
പരമാർത്ഥം; ഭയമെന്തിപ്പരിസരത്തിൽ?
പൊറുക്കില്ലെൻ പുകൾത്തയ്യ,ലവൾതൻപൂവെതിർ മെയ്യി-
ലൊരുനല്ലാർച്ചുടുകണ്ണീർക്കണികവീണാൽ".

5. ഇടറിന മൊഴിയാലൊട്ടിതിനോതി മറുവടി-
യിടർതെല്ലൊന്നൊതുക്കിക്കൊണ്ടിരുൾകുഴലാൾ:
"ഒരുനല്ല കുലത്തിങ്കൽപ്പിറന്നോൾഞാനുടയോനേ!
പിരിഞ്ഞവൾചെറുപ്പത്തിൽപ്പിതാക്കളുമായ്.

പലരെത്തി പണമുള്ളോർ പരിണയിക്കുവാനെന്നെ-
പ്പഫലമി,ല്ലെൻമനസ്സതിൽപ്പതിഞ്ഞതില്ല.
സുഖസിത പൊതിഞ്ഞതാമഴൽനഞ്ഞുള്ളിക്കുഴി-
ഈമഹിയിലെപ്പിറവി,യെന്നറിഞ്ഞവൾ ഞാൻ

ഉലകിനുവളർമതി,യുണർവ്വിനുവിളനില,-
മുയർനിലക്കൊതിപ്പോക്കൊരുലയാക്കോണി;-
ഇതിനുമട്ടിൽപ്പുകൾപെറ്റോരിവിടത്തെ-യത്തെമ്മുറം
യതിസാമ്രാട്ടെന്നു ലോകം നിനയ്ക്കുവോനെ-

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മിന്നമിന്നപ്പോഴും പച്ചത്തൃണം മുഖംപൊതിയും പാഴ്-
ക്കിണററിനെ-ക്കിടയററ ബകവ്രതിയെ-
ശരണമായ്ക്കരുതിച്ചെന്നടിമപ്പൂകിനേൻ-കരു
മറിമായമറിയാത്ത മടവാരല്ലേ?"

ഇടയ്ക്കൊന്നുവിരമിച്ചു മട്ടുത്തുകുംമൊഴി,യൊട്ടു
നെടുവീർപ്പിട്ടനല്പനാമൃഷീശ്വരനെ
പുരികവിൽവളച്ചും കൺമിഴിയിൽനിന്നെരികനൽ-
പ്പൊരിനിരതെറിപ്പിച്ചും തുറിച്ചുനോക്കി.

6. "ഒരുദിനം," തുടർന്നാൾ തൻകഥ നല്ലാർ, "മധുരമാ-
മിരവിലൊരിരുയാമം കഴിഞ്ഞിടവേ;
അരിമയിൽ മുഴുമതി മുകളിൽനിന്നവിരള-
മമൃതൊളിക്കുളുർകതിർ ചൊരിഞ്ഞിടവേ;
പുതുപരിമളംവീശും നറുമലർമഴപെയ്യും
ലതകൾചേർന്നിണങ്ങിന നികുഞ്ജമൊന്നിൽ
ഉപദേശം നൽകുവാനെന്നുരചെ[illegible]ച്ചവ-
യുപചിതകപടതാപസ[illegible]യെന്നെ.

7. "അവിടെച്ചെന്നതുമിതുമസംബന്ധം പുലമ്പിനാ-
നവിവേകമനങ്ഗനാക്കണൊച്ചിടാത്തു?
അനലനാണിവൻപോലു,മഭക്ഷ്യഭക്ഷകൻപോലു,-
മന്ധമാക്കുപദേശമവദ്യംപോലും;
ഗുരുവിനുശിഷ്യയെന്നും കൊടുത്തുകൊള്ളണംപോലും;
പെരുവഴി നിർവാണത്തിന്നതൊന്നുപോലും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

8. “ഉടലണി കവർന്നിടാം, മറ്റുപോരും* തസ്കരന്മാ—
മുയിരുണ്ണാം, മറ്റുപോരും ക്രൂരഝഷങ്ങളും.
അപഹരിക്കൊല്ലേ ഭവാനശരണയായിട്ടുമീ
യബലതന്നാത്മസ്വത്താം ചാരിത്രംമാത്രം”
ഇതിൻമട്ടിലിരന്നേൻഞാൻ—വെറുതേ;—യെൻ കർമ്മഫല—
മിതരക്കു ഭോഗ്യമാവാനിടയില്ലല്ലോ.
‘അരു’തെന്നുതടുക്കെ, യിദ്ദശ—ബല, നല്ല—മുഖ—
നരിയൊരെൻമാറിൽ—അയ്യോ! മലയുലയ്യോൻ—
അകതാരിന്നരുതോപ്പാനതിന്നുമേൽ—അച്ചെയ്ത്തിക്കെൻ
ഭഗവാനേ! പാർത്തുണ്ടോ! ഭവാനെ സാക്ഷി.
സതികൾക്കു ശാപശക്തി കലിയുഗം നല്കുന്നീല;
വിധിയിന്നും ശ്വസിപ്പിപ്പൂ വിടനിവനെ.
മഥിതമെൻ മനശ്ശമം മഗധോർവ്വീമഘവാവേ!
പതിത ഞാൻ പരഗതിക്കനർഹയല്ലോ!”

9. ഏവമോതിസ്സതിനില്ക്കേ, സ്സദസ്സിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റു
ദേവദത്തൻ, ക്ഷിതിപൻതൻനർമ്മസചിവൻ.
സോദരൻതാൻ ഗൌതമന്നു ശുദ്ധോദനസുതനവൻ;
സോദരംതാൻ തണ്ടാരിന്നു കരിഞ്ചണ്ടിയും.
ജ്ഞാതിപോരും വേറെവേണ്ട ജാതവേദസ്സെന്നാണൊരു
സാധുവാദ, മതിന്നവൻ തക്ക ദൃഷ്ടാന്തം.
ദുഷ്ടനവൻ പണ്ടുപണ്ടേ സുഗതനെദ്രോഹിപ്പോൻ; അ—
ച്ചൊട്ടയിലെദ്ദുസ്സ്വഭാവം ചുടലയോളം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

10\. കാതി ഖലൻ: "കേട്ടുവല്ലോ തോഴരിക്കുഞ്ഞോമനത-
ന്നാധികഥ;വെല്ലും സത്യമെത്രവൈകീട്ടും.
ദേവദത്തനവിട്ടത്തെദൈവതത്തിൻ ജന്മശത്രു!
കേവലം തദ്ദ്വ്യാജവാക്യം ത്യാജ്യം!! ആകട്ടെ,
ഃതംനതാങ്ങ്ഗിയപരാധമെത്രമൃത്താ,ലിവണ്ണംതൻ
മാനഭങ്ഗംവിളിച്ചോതും രാജസദസ്സിൽ?
സോദരനിൽക്കുറേതുംഞാൻ കുറഞ്ഞോന്ന,ല്ലെന്നു ചെയ്യാ,-
മാദരവുണ്ടതിലേററമാചാരത്തികൽ.

11\. "നല്ലമതം സഹജൻതൻ നവ്യമതം! അതിൽച്ചേർന്നാൽ
സൊല്ലയില്ല; സുഖം! ക്ഷോണിയപ്പുരോലോകം.
പോരുമതിൻമേന്മയൊന്നും പുകഴ്ത്തേണ്ട; സാധ്വീമാർതൻ
ചാരിത്രത്തിൻ ശ്മശാനങ്ങൾ സംഘാരാമങ്ങൾ.
മാരജിത്തുപോലുമിവൻ! മതി മതി; സതിയായി
വാരനാരിയരുന്ധതിയെന്നപേരാന്നാൽ!!
മാരനെപ്പണ്ടൊരുദേവൻ കൺകനലിലെരിച്ചുപോൽ!
ഗൌരിയവൻതന്മെയ്പാതി തീറുവാങ്ങിപോൽ!!
മാരജിത്താമൊരുത്തനെസ്സൃഷ്ടിചെയ്വാൻ സപുത്രിയാൽ
ദാരവാനാം വിരിഞ്ചനു മണ്ണുണ്ടോ കൈയിൽ?
വഹ്നിപോലും! ശരി; കടന്നാശ്രയാശനിവൻ തൊട്ടി-
കന്യകതൻ ശീലക്ഷൌമം ഭസ്മമായില്ലേ?

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

12 “ആരുകണ്ടു? മന്നനിവനിപ്പണിക്കോ പാതിരാവിൽ
സ്ത്രീരത്നങ്ങളാൽനിറഞ്ഞ തൻ പൊന്മേടവിട്ടു?
ഹാ! വിയുക്തയങ്ങുഴന്നു നാളുകഴിപ്പൂ യശോധര-
യീവിരുതനിങ്ങു ചെയ്‌വൂ കന്യാദൂഷണം!

കൂടിയേ താനൊന്നു തീരൂ മർത്ത്യനെങ്കി,ലതു ധർമ്മം
പാടില്ലെന്നുവിലക്കുന്ന പദാർത്ഥംമാത്രം!
മുണ്ഡിതമാം ശിരസ്സിനാൽ മോഹലവീഴ്ത്തുമാമോ ഭവ-
ദ്ദണ്ഡനീതിദേവതതൻ തീക്ഷ്ണനിസ്ത്രിംശം?”

13 നടുക്കമൊന്നുഴന്നുപോയ് സദസ്യരാവാക്കുകേട്ടു
നടുക്കേതോ ബോംബുപൊട്ടിത്തെറിച്ചപോലെ.
പരമോത്ഥാനവനീശൻ: “പരമാർത്ഥമായിടാമി-
പ്പരഭൃതമൊഴിയാളുതൻ പരിദേവനം.

ഒരുനോക്കെന്നോക്കിയുള്ളു പതുക്കെഞാൻ; ഉടനെയെൻ
കരളാക്കൊമ്പിക്കളെവാണി കവർന്നുവല്ലോ!
ഒരുവിധമവിടെ നിന്നിതു ദൈവസഹായത്താൽ
തിരിച്ചുഞാനൊട്ടുതപ്പാടെനിക്കറിയാം!

കൊഴുകൊഴെയൊഴുകുമീയഴകിലാർ വഴിതെറ്റി-
പ്പിഴപറ്റിയഴൽമുറ്റിക്കുഴുകയില്ല!
അഹഹ! പണ്ടൊരുതണ്ണീർക്കണംപോലുമശിക്കാത്ത
മഹർഷിമാരെയും മാരൻ മയക്കിപ്പോലും.

അനശനം സുഗതൻതൻ മതത്തിങ്കൽവിധിച്ചതു-
ള്ളുണവതല്ലതിൽ വാട്ടമുടലിനാകും.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

14 “ഒരുപക്ഷ—യിരവുതൻ നടുവിങ്കൽ—കുളുർമതി
നിറകതിർനിര നീളെ വിതാംനേരം—
പരിമളമിളകിടുമൊരുവള്ളിക്കുടിലിങ്കൽ—
ച്ചെറുതെന്നലൊഴുകിന മലർമെത്തയിൽ—

അറിവയർമുടിമുത്താമിവളുമൊത്തകപ്പെട്ടാൽ—
അരികിൽമററാരുഭൃതരണഞ്ഞിടാഞ്ഞാൽ—
യതിതന്നെ—സാക്ഷാൽജഗൽഗുരുതന്നെ—മുനിതന്നെ—
പതിവായിബ്ബ്രഹ്മാദ്ധ്വാവിൽച്ചരിപ്പോൻതന്നെ—

ഒരു നേർത്ത തലനാരിന്നിടയല്ലീ നടുക്കുള്ളൂ—
നെറിയും ഹാ! നെറികേടും തിരിച്ചറിത്താൻ?—
അലരമ്പനൊരുകണ തരംനോക്കി വലിച്ചെയ്താൽ—
അള്ളുകടന്നകതാരിൽക്കുറിക്കുകൊണ്ടാൽ—

അതിലെന്തൊരതിശയം?—അവിടുന്നും പുമാനല്ലേ?
രതിപതി പണ്ടേതന്നേ രിപുവുമല്ലേ?
നിയമത്തിൻ പരിമിതപരിധിയിൽ നില്ക്കുന്നില്ല
നിയതിതൻ വിനോദങ്ങൾ നിരങ്കുശങ്ങൾ!

ശരി! തെല്ലൊന്നയഞ്ഞുപോയ് ഭഗവാനും:”
എന്നുരച്ചാൻ
നരവരൻ:—അനുമാനശരണൻ മർത്ത്യൻ.

15 ഒരുതെല്ലും വികാരത്താലുലയാത്ത മുഖത്തിങ്കൽ—
ച്ചെറുചിരികളിയാടും ജിനനെനോക്കി
“അറിയുമോ ഭവാൻ പണ്ടീയബാലയെ?” എന്നാൻ
മന്നൻ;
“അറിയുംഞാൻ” എന്നുചൊന്നാൻ മുനി സർവ്വജ്ഞൻ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

"അവിടെയ്ക്കിപ്പെൺകിടാവിൽ പ്രിയമില്ലേ?"
എന്നാൻ നൃപൻ;
"അവളാംതാൻ ഞാൻ" എന്നുരച്ചാനദ്വയവാദി.
"അഴലില്ലേ ഹൃദയത്തിലവിടുത്തേ"യ്യെന്നാൻദേവൻ:
"അഴലി"ല്ലെന്നരുളിനാൻ സമന്തഭദ്രൻ.

16 "മതിമതി ചിരി",യോതി നരപതി, "യജ്ഞാത്രദ്ധ–
പതിതനായ്പ്പോയി! മഹാപാപിയായ്പ്പോയി!!
അവഗതം ധ്രുവമിപ്പോളഖിലക്രമവിടുത്തേ–
യവനിതൻ പ്രതാരണ വിധാനരീതി!
അറിവുള്ളോർ പിഴ ചെയ്താലതിന്നൊത്തശിക്ഷ–
കൊടാതെ
ധരണിയിൽ ധർമ്മതരു തഴച്ചുനിൽക്കൂ.
പരമചണ്ഡാലനാകു, ഭഗവാനുല്ലൃഞ്ജയിലെൻ
കരദണ്ഡമനുഷ്ഠിക്കുമതിൻകർത്തവ്യം."

17 ദണ്ഡധരനാം നൃപനെ,ത്തന്നെമറന്നുടനൊന്നു
ദണ്ഡനമസ്കാരംചെയ്യാൻ ഭാവംകുനിക്കെ
മാർത്തടത്തിൽനിന്നു ചിത്രം മങ്കയാളിൻതൻ കൊങ്കരണ്ടും
പാർത്തലത്തിൽ സ്വൃത്രംപൊട്ടിപ്പതിച്ചിടുന്നു.
'അയ്യോ' എന്നു പുറകോട്ടൊന്നാഞ്ഞുനില്ക്കേ
യണികുഴൽ
തയ്യലാളിൻതൻ മൌലിവിട്ടു താഴെവീഴുന്നു.
ആവലാതിക്കാരിയായ്‌വന്നങ്ങുനിന്നതരിയോരു
പൂവലങ്ഗിയല്ല; പുമാൻ സ്ത്രീവേഷധാരി.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആമുനിതന്നാക്രോശത്തിന്നാരൊരുത്തമകതാരിൽ–
ക്കോമളിമകൂടികൊള്ളും കുയിൽമൊഴിമാർ ?
അക്കലിലന്നൊരരുവിയായ്‌പ്പാഞ്ഞിടുന്നുവിയർപ്പുനീർ;
സൃക്കാണികൾ നനയ്ക്കുന്നു ജിഹ്വാതന്നഗ്രം;

തുള്ളിടുന്നുവിറച്ചുമെയ്; തള്ളിടുന്നുതലയിൽക്കൈ;
കള്ളിപ്പുറത്തായിടുന്ന കള്ളനെക്കാണ്കിൽ.
വിഷ്ടരത്തിൽനിന്നുടനേ വിച്യുതനായ്‌ദേവദത്തൻ
വെട്ടപ്പെട്ട മരംപോലെ മറിഞ്ഞിടുന്നു;

പാണികൊണ്ടു തുടയ്ക്കുന്നു ഫാലഘർമ്മജലം മന്നൻ;
വീണചെങ്കോലെടുക്കുന്നു വീണ്ടും തൻകൈയിൽ.
സ്തബ്ധരായി നിന്നിടുന്നു സഭ്യർ; അവരേവരിലും
ബുദ്ധദേവൻ പൊഴിക്കുന്നു പൂർണ്ണകാരുണ്യം.

18. ആക്ഷിതീശൻ, യതിനിന്ദയ്ക്കാഗമിച്ച പുമാനൊരു
ദാക്ഷിണാത്യഭൂകംസവംശാഗ്രണിയെന്നും,
സുന്ദരനുമഭിനയമർമ്മവിത്തുമാമവനെ–
ത്തന്നരികത്തണച്ചുള്ള തൻ 'ദത്ത'നെന്നും,

കണ്ടനേരം കനത്തതാമാധികൊണ്ടും വ്രീഡകൊണ്ടും
കുണ്ഠാവൃതനായ്, കുറെക്ഷണം കുബ്ജവപുസ്സായ്,
നിന്നു, പിന്നെ നിശ്ചലനായ്‌മുന്നിൽമേവും മുനീ
ന്ദ്രനോ-
ടൊന്നുരച്ചാനുപചിതപ്രശ്രയം വാക്യം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

19. "ഭഗവാനേ! ഭഗവാനേ! പരിണതസുകൃതയാം
ജഗതിതൻ വാടാച്ചെണ്ടേ! കെടാവിളക്കേ!
ഹന്ത! ഞാനെന്തപരാധമാചരിച്ചേൻ; അലംഘ്യവാ-
മന്തരായം സമുന്നതിക്കാളിച്ചേനയ്യോ?

ആയിരത്തിൽപ്പരം ഭൂലോകാപ്സരസ്ത്രീമണികളെ-
യായിരവിൽ കൃമികളെന്നോർത്തകന്നോനേ!
പൊന്മകുടം കാഴ്ചവെച്ചും രാജലക്ഷ്മീപതിംവര-
പ്പെണ്മണിയെപ്പിശാചെന്നു വിട്ടൊഴിഞ്ഞോനേ!

പാടിയഴിഞ്ഞാടിവരും പഞ്ചശരവിലാസിനീ-
കോടികളെക്കണ്ടുമുള്ളം കോടിടാത്തോനേ!
വിണ്ടലവുംമയക്കീടും 'തൃഷ്ണ'യാകും മോഹിനിയെ
മുണ്ഡയാക്കാൻ മുതിന്നോനേ! മൂലോകബന്ധോ!

ആമട്ടെല്ലാമരുളീടുമങ്ങേയും ഞാനൊരുവെറും
സാമാന്യനാം നരനെന്നു ശങ്കിച്ചുവല്ലോ!
ഭ്രുവിലിപ്പോൾപ്പതിച്ചതു പോർമുലകളല്ല; ഖലർ
ദേവദത്തഭ്രൂകംസർ തന്നാശാഘടങ്ങൾ;

പൂഴിപററിക്കിടപ്പതു പൂവണിവാർകുഴലല്ല
മോഴപിരണ്ടിരുന്നോരെൻ മോഹാന്ധകാരം.
21. 'എള്ളിടയായ് നരകവനിവരെ ഞാൻ'എന്നു
ചീറി
പ്പള്ളിയുടവാളലച്ചു പായും നൃപനെ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അരുതെന്നു തട്ടത്തുകൊണ്ടർഹണാർഹനർഹദ്ദേവ–
നഹിംസാധർമ്മോപജ്ഞാതാവരുളിച്ചെയ്തു:
“ഇവരും അല്ലെന്നിരിക്കുകിലിവൻ—അഗ്രജൻ
സഹജൻ, ഞാൻ—
ഇവരെല്ലാമൊരുവർതാ,നിരുവരല്ല;
അരുതരുതപരർതന്നപകാരം—ആത്മഘാതം—
കരുപൊൽത്തുണിത്തുതാങ്ങി യുലക നിൽപ്പൂ!
കെടുത്തൊല്ലേ കൊളുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വിളക്കാരും;
തട്ടുകൊല്ലേ തനുന്നേററം തൻകൈയാൽത്തന്നെ”.

*   *   *   *   *

തിരികയായ് തിതിക്ഷപൂണ്ടവനീശൻ പുറകോട്ടു;
പിരികയായ് നാലുപാടും സഭാസദന്മാർ;
ചൊരികയായ്മുനി വീണ്ടും കനിവുനീരുലകെങ്ങും;
വരികയായ് തെളിവാർമ്മകക്കരുന്നിൽ.

☞ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഒപ്പോ മുദ്രയോ ഇല്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അരുതെന്നു തടുത്തുകൊണ്ടർഹണാർഹനർഹദ്ദേവ–
നഹിംസാധർമ്മോപജ്ഞാതാവരുളിച്ചെയ്തു:
“ഇവനും അല്ലെന്നിരിക്കുകിലിവൻ—അഗ്രജൻ
സഹജൻ,ഞാൻ—
ഇവരെല്ലാമൊരുവർതാ,നിരുവരല്ല;

അരുതരുതപരർത്തന്നപകാരം—ആത്മഘാതം—
ഒരുപൊൽത്തൂണിതുതാങ്ങി യുലകു നിൽപ്പൂ!
കെട്ടതൊന്നല്ലേ കൊളുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വിളക്കാരും;
തട്ടിക്കൊല്ലേ തന്മുന്നേററം തൻകൈയാൽത്തന്നെ”.

* * * * *

തിരികയായ് തിതിക്ഷപൂണ്ടവനീശൻ പുറകോട്ടു;
പിരികയായ് നാലുപാടും സഭാസദന്മാർ;
ചൊരികയായ് മുനി വീണ്ടും കനിവുനീരുലകെങ്ങും;
വരികയായ് തെളിവാർമ്മകക്കുന്നിൽ.

☞ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഒപ്പോ മുദ്രയോ ഇല്ലാത്ത പ്രതി [illegible]
തമാകുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi